

De Ochtend Post

EXTRA BULLETIN

Wij hebben een Prinsenkind !.

De hooge vreugde, die zich na dagen van spanning ontladaat in het loeien der sirenes, het majesteitlijke gebulder van het feestgeschut, en het juichend elkander toeschreeuwen van wat iedereen reeds weet, maar onder den druk van het oogenblik nog eens extra moet uitjuichen naar zijn buurman, zijn typiste, zijn oppas of..... als het niet anders kan zijn schuldeischer :

WIJ HEBBEN EEN PRINSESJE !

die hooge vreugde om de komst van een Oranje-kind, het prinsenkind, het koningskind, —

die hooge vreugde om het kind van onze geliefde en liefvallige Prinses Juliana ;

die hooge vreugde om het kind van onzen beminde en beminlijken Prins Bernhard ;

die hooge vreugde ten slotte om het kleinkind onzer geëerbiedigde en zwaar beproefde Vorstin, Koningin Wilhelmina, die wij met trots en dankbaarheid mogen noemen ONZE Koningin, —

die hooge vreugde van Nederland is samen te vatten in het eene woord:

GERED !

Het glorieijke, roemruchte HUIS VAN ORANJE is door Gods genadevolle Almacht in dit kind voor het volk van Nederland gered van den ondergang.

Na de dagen van rouw om het verlies van haar, die vreemden „de beminlijkste oude dame van Europa” noemden, —

na de dagen van rouw om het verlies van den goeden Prins Hendrik, —

was er verslagenheid en bezorgdheid gekomen over Nederland.

Het deelde, eerbiedig, de smart der beide vrouwen, moeder en dochter, Koningin en Kroonprinses

En het vroeg zich af: wat nu?

Wat nu, als de wreede dood, zijn knokkelvingers uitstrekt naar de Prinses?

Wie zal ons land regeeren, als Koningin Wilhelmina, na hoeveel jaren ook, zal rusten van haar zware taak in de sombere wijding van het koningsgraf ?

Men wist het.

De toekomst van HET HUIS VAN ORANJE was hachelijk.

Een jong meisje, onze Juliana, kreeg van God die toekomst in haar hand: een kostbaar geschenk, dat ze bewaarde in de waszuivere stulp van haar hart.

Het volk van Nederland wachtte..... geduldig, eerbiedig, zooals het wachten kan, geduldig, eerbiedig.

Toen zong de lucht van Nederland naar Indië: wij hebben een prinsesje !

Nederland jubelde, hoopte, feestte.

Het herleefde onder het onopgesmukte geluk van het jonge verloofde paar.

Het verjongde onder het schaterend huwelijksjolijt rond twee gelukkige menschen: de uitverkorenen, de prinsenkinderen !

En het wachtte..... gespannen, geduldig, eerbiedig.....

Weer zingt de lucht van Nederland naar Indië :

WIJ HEBBEN EEN PRINSESJE !

Sirenes loeien, kanonnen ontladen in ernstige regelmaat hun majesteitlijken groet, menschen juichen en schreeuwen verrukt :

WIJ HEBBEN EEN PRINSESJE !

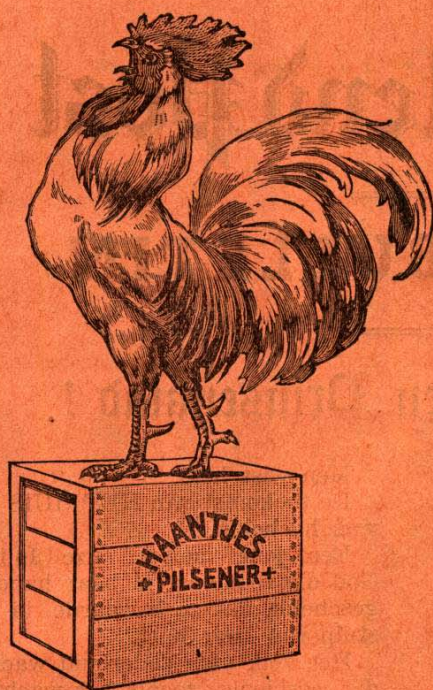
Het biddend wachten eischt deze ontspanning van het te lang benauwde hart. Nu breekt de vreugde los, zonder angst voor verdwazing tegenover zichzelf of anderen. Het moet er uit :

WIJ HEBBEN EEN PRINSESJE !,

Het volk van Nederland viert ORANJE en het viert in ORANJE zich zelf. Het weet zijn grootheid bevestigd in dit ORANJEKIND ;

het weet zijn vrijheid beveiligd in dit ORANJEKIND ;

het weet zijn toekomst verzekerd in dit ORANJEKIND !

Steek vuurwerk af, vlag en versier,
Uw feestelijke woning,
En drink echt Hollandsch Haantjes Bier,
Want Haantjes Bier kraait Koning!

Dan keert het terug tot zijn bezinning :
HET VOLK VAN NEDERLAND BIDT :

ALMACHTIGE GOD,

wij danken U !

ALMACHTIGE GOD,

wij prijzen U !

ALMACHTIGE GOD,

wij beminnen U !

Het bidt en kan niet eindigen zonder een
verzoek :

ALMACHTIGE GOD,

wij smeeken U !

Bewaar dit kind !

Geef het Uw Wijsheid !

Geef het Uw Goedheid !

Geef het Uw Liefde !

ALMACHTIGE GOD,

behoud dit PRINSESJE

VAN ORANJE

voor het VOLK VAN

NEDERLAND !

Dan trekt het volk van Nederland uit naar de
zalen, de pleinen, de straten! Het steekt de
vlaggen uit, het vergeet, al is het maar voor
één dag, zijn zeer persoonlijke meeningen, zijn
duizend en een partijen en vereenigingen. Het
wil een oogenblik groot zijn onder het
symbool van zijn grootheid:

HET HUIS VAN ORANJE.

Burgers van Batavia!

Viert nu Uw koningskind! Op het voorbeeld
van Vader Vondel, de kruik en de flesch op
tafel:

Nu den hemel lof geschonken
nu eens rustig omgedronken
en met 's lands triomftrompet
eenen hoogen toon gezet

Zoo juichte Vondel op de nationale feesten.
En als er koningen en keizers moesten worden
bejubeld, zocht Vondel een kurketrekker,
dook in zijn kelder, liet de kurk tegen de zol-
dering paffen en zong :

Laat den Rijschen berkemeier
lustig, lustig ommegaan !

Burgers van Batavia !

Viert nu Uw koningskind, al naar uw per-
soonlijken smaak met pait, split of bier: maar
viert het !

En omdat er bij een feest gezongen moet
worden, heb ik op een wijs, die ge misschien
nog niet vergeten bent, wat spontane woorden
neergeschreven: spoel het vocht uit uw keel en
zing met ons :

Wijze : 't Is plicht, dat iedre jongen.....

Laat nu de vlaggen wapp'ren !

Oranje, rood, wit, blauw !

Gezongen en geklonken op

Oranje van Nassau !

Hoezee ! Hoezee !

Voor 't prinsenkind hoezee !

Hoezee ! Hoezee !

Voor 't koningskind hoezee !

d'Oranjeboom kreeg nieuwen bloei

tot heil van Nederland,

en 't volk van Holland schraagt dien groei :

symbool van 't Vaderland.

Een kind is ons geboren,

als dierbaar onderpand,

dat d'Almacht eeuwig samenhoudt

Oranje en Nederland !

Hoezee ! Hoezee !

Voor 't prinsenkind hoezee !

Hoezee ! Hoezee !

Voor 't koningskind hoezee !

Voor onze groote Koningin,

voor 't blijde ouderpaar

zetten w'erbiedig d'heilwensch in :

nog menig, menig jaar !

Batavia, 1938.

TEO DE WITTE

Uitgave „De Ochtend Post” Batavia.

(Naaruk verboden).

En nu allen op
naar de
HAANTJES-BAR

ORANJE PLEZIER MET HAANTJES BIER!

Bezoekt tijdens de
GEBOORTE-FEESTEN
de HAANTJES BAR op
Rijswijk, Batavia-Centrum
(tusschen Sociëteit
„De Harmonie” en
Pianohandel Kok)

HAANTJES BIER
KRAAIT KONING
in deze feestelijke woning!

Het brandpunt der feestvreugde